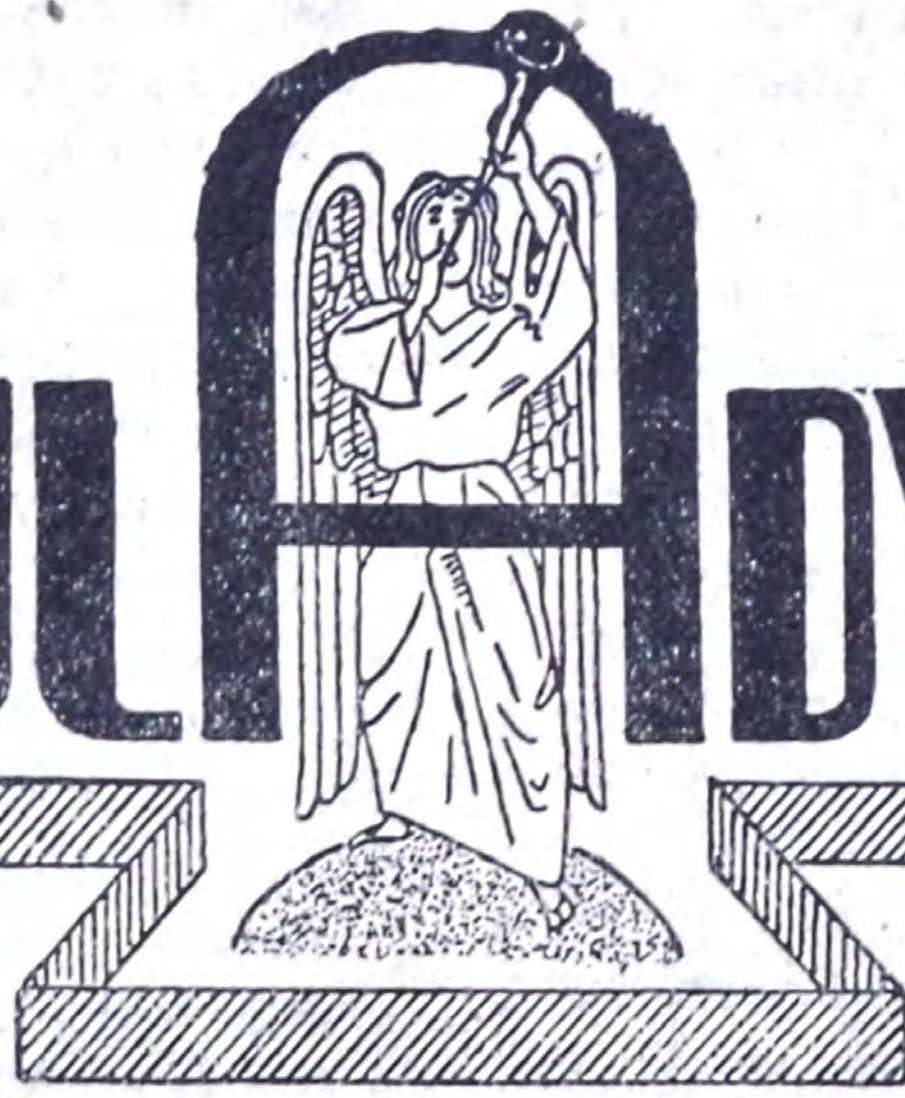

CURIERUL ADVENTIST

Anul XXXII Nr. 9-10

SEPTEMBRIE-OCTOMBRIE 1954

Organ al Cultului creștin adventist de ziua a șaptea din R. P. R.
Redacția și Ad-ția, București, Raionul T. Vladimirescu, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116

VIATA SPIRITUALA A LUI W. MILLER

Trăgînd la o parte vîlul ce s-a așternut în negura vremurilor trecute, descoperim un număr destul de mare de bărbați pioși și devotați unei cauze sfînte. Bărbați care s-au evidențiat printr-o distinsă viață spirituală, prin stăruitoare studii din Sfintele Scripturi și printr-o zeloasă străduință de ridicare și luminare a semenilor lor. Studiind amănunțit viața și lucrările lor se poate vedea că ei s-au făcut de folos semenilor lor nu numai în cele spirituale dar și în domeniul social.

Unul dintre acești bărbați distinși, chemat de Dumnezeu să îndeplinească în Biserica Adventă o lucrare specială pentru un anumit timp, prezis de profeția sacră, a fost W. Miller, născut în anul 1782 dintr-o familie săracă și cu mulți copii. Chiar din frageda sa copilărie s-a putut observa că posedă o minte ageră și o forță intelectuală mai mult decît obișnuită. Odată cu dezvoltarea fizicului său, creștea în el dorința de a-și înmulți cunoștințele printr-un studiu zelos din cărți alese. Școala unde el învăța carte ținea cursuri numai trei luni pe an. În nopțile cele lungi de iarnă el studia cu rîvnă la o lumină slabă ca a unei candelă.

În anul 1803, se căsătorește, și sărac fiind ia cu arendă o bucată de pămînt pe care o muncește ca agricultor, dar în același timp continuă studiul său din cărțile ce le împrumută de la Biblioteca satului. Faptul acesta atrase îndată asupra sa atenția oamenilor din sat, doritori de a-și înmulți cunoștințele. Nu după multă vreme casa lui fu pusă la dispoziție și deveni loc de întîlnire al sătenilor doritori după mai multă lumină în domeniul agriculturii ca și în multe altele. Contribuind astfel prin îndemnul și exemplul său la luminarea și ridicarea concetățenilor săi, muncitori pe ogoare, numele lui

W. Miller ajunse cunoscut și el deveni iubit și stimat de toți cei din jurul său.

POZIȚIA LUI W. MILLER FAȚA DE SFINTA SCRIPTURA

Se obișnuia pe acea vreme, ca în lipsa pastorului, unii dintre membrii Comunității să fie invitați să citească predica scrisă de acestuia. Într-o duminică seară, din îndemnul diaconilor, Miller citi în Comunitate o predică. Conținutul acelei predici avu o puternică influență asupra sa și din acel timp deosebite simțăminte de evlavie puseră stăpînire asupra sufletului său.

Referindu-se la acest timp de sinceră și profundă pocăință a sa el scria mai tîrziu: „Caracterul Mîntuitorului a făcut o deosebită impresie asupra minții mele. Simțeam că există o Ființă supremă, bună și milostivă, care face expiare pentru nelegiuirile noastre și ne scapă de orice păcat. Dîndu-mi seama de această bunătate și iubire din partea Mîntuitorului, m-am gîndit atunci că eu mă pot consacra Lui avînd încredere în Harul Său“.

„Am ajuns la convingerea că Biblia îmi prezintă un așa Mîntuitor de care eu aveam nevoie. Mi se părea imposibil ca o carte neinspirată să conțină principii așa de perfecte, potrivite pentru nevoile celor păcătoși. În felul acesta am ajuns să cred că Biblia este o carte revelată, de la Dumnezeu. Ea a devenit plăcerea mea, și în Isus eu am găsit un adevărat prieten. Mîntuitorul a devenit pentru mine cel dintîi dintr-o mie; iar Scripturile cari mai înainte mi se păreau întunecoase și pline de contradicții acum au devenit candelă pentru piciorul meu și lumină pe cărarea mea“.

Biblia, Cuvîntul lui Dumnezeu, ajunse pentru Miller

cea mai de valoare carte în care el studia cu sincera dorință de a afla pe Mântuitorul, după care înseta foarte mult sufletul său. Cercetînd în ea după perlele cele scumpe ale adevărului sacru, Duhul Sfînt puse stăpînire asupra inimii lui Miller și în viața sa se produse o fundamentală schimbare. El descoperi că Biblia conține toate principiile de credință pe care credincioșii trebuie să le cunoască. El ajunse să-și dea seama că minunatul plan al mîntuirii pe care-l cuprinde Biblia, nu poate fi zărit dintr-o dată de cercetătorul grăbit și superficial. Multe din comorile ei se află la mari adîncimi și nu pot fi descoperite decît printr-o cercetare stăruitoare însoțită de rugăciuni fierbinți.

Cu privire la inspirația Sfîntelor Scripturi el se exprima în felul următor într-unul din articolele sale publicate mai tîrziu: „Eu eram deplin convins că toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire; pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvîrșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună”. 2 Timotei 3,16.17.

Miller se consacră mai departe studiului Bibliei cu tot entuziasmul. El se devotă studiului ei sistematic, folosînd orice timp liber spre a se putea bucura de noi descoperiri. „Eu m-am hotărît, zicea el, să las totul la o parte, toate prejudecățile mele și să urmăresc regulat și metodic studiul ei. Am început cu Genesa și am citit verset cu verset, fără să merg mai departe pînă ce înțelesul tuturor pasajelor era așa de clar, liberîndu-mă totodată de orice încurcătură cu privire la misticism sau contraziceri. Unde găseam lucruri ce mi se păreau obscure obișnuiam să le compar cu alte pasaje și în felul acesta am examinat toate textele din Scriptură în care se aflau expresii ce mi se păreau că conțin o parte obscură”.

Timp de mai mulți ani continuă el acest fel de a studia Scripturile pînă ce ajunse la concluzii bine definite. El căpătă ferma convingere că marelă orologiu al vremii bătuse ora lui și că venise timpul de la Dumnezeu ca profeția sacră să se împlinească. Atenția sa fu atrasă atunci la cuvîntul inspirat al profeției și cele spuse de Apostolul Petru: „Și avem cuvîntul proorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos”. (2 Pet. 1,19), au devenit pentru el o realitate.

EFFECTUL PREDICILOR LUI MILLER

Schimbarea sa lăuntrică produsă din sincera sa pocăință avu efect și în afară. După ce ajunse la convingerea că Biblia este cuvîntul inspirat al lui Dumnezeu, iar Isus Hristos este Mântuitorul păcătosului, și că el urmează să vină să răsplătească fiecănuia după faptele lui, Miller începu să simtă răspunderea de a predica Evanghelia semenilor săi. El se adresă mai întîi celor din casa sa, apoi cunoscuților săi, chemîndu-i pe toți la pocăință. La orele de rugăciune pe care le ținu, făcu mărturisire publică privitor la convingerile sale religi-

oase, iar susținerea acestora cu dovezi biblice contribuî la o mare redeșteptare în Biserica unde el predica Evanghelia.

În timp ce convingerea sa cu privire la revenirea lui Hristos devenea tot mai puternică, în aceeași măsură creștea și simțămîntul său de răspundere pentru cei păcătoși, cărora trebuia să le aducă la cunoștință solia descoperită lui de Dumnezeu. Foarte clar îi sunau mereu la ureche cuvintele profetului: „Cînd voi zice celui rău, vei muri negreșit! Dacă nu-l vei înștiința și nu-i vei spune, ca să-l întorci de la calea lui cea rea și să-i scapi viața, acel om rău va muri prin melegiuirea lui, dar îi voi cere singele din mina ta”: Ezechiel 3,18.

Evanghelia cea curată, lipsită de obscurantism și de tradiții superstițioase, predicată de Miller, avu un puternic ecou. Solia sa clară și cercetătoare de inimi, răsuna pretutindeni și chema la o precisă și categorică pocăință. Ca și Ioan Botezătorul, antemergătorul lui Isus, predicatorii soliei advente îndemneau în mod solemn pe cei cari îi ascultau să se întoarcă de la viața lor plină de păcate, la o viață curată și sfîntă, însoțită de fapte vrednice de pocăință.

Printr-o profundă convingere lucrată de Duhul Sfînt, mărturia cea simplă a Evangheliei punea tot mai mult stăpînire pe inimile ascultătorilor. Mișcați de puterea adevărilor solemne mulți dintre ei au început să caute pe Dumnezeu cu căință și cu umilință, întorcîndu-se în același timp de la idoli de care se alipiseră.

Cei care se simțeau mișcați de puterea soliei predicată de Miller și tovarășii săi, întrebau cu seriozitate: „Ce să facem ca să fim mîntuiți?”

Aceia a căror viață era pătată de diferite fapte necorespunzătoare vieții de creștin se străduiau acum să repare nedreptățile făcute unii altora. Fericita speranță a creștinului aducea tuturor pace și bucurie sfîntă și cei care le primeau se străduiau să facă așa ca și alții să se împărtășească de aceleași binecuvîntări spirituale. În Bisericile în care răsuna cu putere solia apropiatei reveniri a lui Hristos, se înălțau rugăciuni de mulțumire față de Acela care a dat pe Fiul Său jertfă de ispășire pentru păcătoși. Pretutindeni se puteau vedea suflete, bărbați și femei, care se interesau de mîntuirea lor și care cereau stăruitor la Dumnezeu să fie iertați de păcatele lor.

Atît ca muncitor pe ogorul său cit și ca predicator al Evangheliei, Miller a dus o viață de om modest, fără a căuta să-și agonisească pentru sine averi, țarine, sau case. Ca predicator al Cuvîntului lui Dumnezeu, el combătea acumulația egoistă de averi a unora dintre cei de pe timpul său.

Considerat după viața sa evlavioasă și după chemarea sa sfîntă ca predicator al Evangheliei, precum și după ideile și străduințele sale de a contribui la binele și ridicarea concetățenilor săi, numele lui Miller poate fi pus alături de numele altor bărbați pioși și chemați de Dumnezeu să îndeplinească lucrarea specială pentru un timp anumit, rînduî de providență.

M. MANEA

Creștinul și predarea cotelor către stat

A da, este un principiu ceresc.

Mintuitorul nostru Isus Hristos, a primit odată vizita unui tânăr foarte bogat. Întrebînd pe Învățător ce să facă pentru a moșteni viața veșnică. El îi răspunse să păzească poruncile. Tânărul la rîndu-i spuse că a împlinit poruncile Domnului, dar dacă i-ar mai lipsi ceva, să i se spună. Atunci Domnul Isus i-a zis: „Ca să fii desăvîrșit, du-te de vinde ce ai, și dă la săraci...” Cînd a auzit acest tânăr că el trebuie să dea, a întors spatele către Domnul Isus, a plecat, și plecat a fost pentru totdeauna. Principiul dăruirii, a dorit Mintuitorul să-l practice și acest tânăr care avea pretenția că păzise poruncile și era în același timp doritor de viață veșnică. Tânărul bogat își făcuse din avere un idol, iubirea lui supremă, și tocmai acest idol l-a orbit atît de mult încît la îndemnul Învățătorului, el l-a întors spatele. Prin aceasta el a dovedit că n-a păzit nici o poruncă din decalog și că prețuiește mai mult averea decît viața veșnică. „Iubirea de Isus și iubirea de bogăție nu pot locui împreună în aceeași inimă”. Iată principiul cerului.

Din cauza căderii în păcat, egoismul a cuprins inimile oamenilor. Unii oameni și-au strîns averi în mod nedrept și în dauna celor mulți.

În Evanghelia după Luca (12, 16) citim pilda cu țarina bogatului ce rodise mult. Observăm că după multă zbuciumare și neodihnă, el ajunsese la concluzia că trebuie să strice grînzile vechi pentru a face altele mai mari în care să încapă totul ce ar fi mulțumit setea lui de a strînge cît mai mult. De ce oare nu s-a gîndit acest bogat ca surplusul să-l dea celor din jurul său, care nu se bucurau de o avere ca aceasta? Pentru că el era egoist, și în goana după avere el nu se vedea decît pe sine.

Principiile după care se conduc unii oameni, sînt principiile egoismului, apăsării și exploatării, trăind numai pentru ei înșiși fără să vrea să știe că în jurul lor o mulțime de oameni trebuie să aibă aceleași drepturi ca și ei.

Timpurile noi de astăzi ne învață să trăim pe baza altor principii mai sănătoase.

Ca viața nouă pe care o trăim cu toții în Republica Populară Romînă să-și poată urma drumul croit cu atîtea sacrificii, este nevoie ca toți cetățenii cinstiți să contribuie cu tot ce pot pentru buna stare a tuturor fiilor patriei noastre.

Privînd la recolta noastră, ce să facem? Să zicem ca și bogatul zgîrcit? Să ne facem hambare mai mari, ca să avem numai noi ce mîncă și ce bea pentru mulți ani? Nu! Ci după îndemnul Sfintelor Scripturi să dăm pentru ca toți să aibă cele ce sînt necesare pentru viața aceasta.

Predarea cotelor este o datorie cetățenească și fiecare credincios este mai întîi dator în fața Domnului să se achite de aceasta în mod conștiincios și la timp. Domnul Isus a dat porunca: „Dați Cezarului ce este al Cezarului”. Matei 22, 21. Aceasta înseamnă că noi sîntem datori a preda Statului cele ce sînt ale Statului, știind că, așa cum spune Prorocul Ieromia, „fericirea noastră atîrnă de fericirea țării în care sîntem”. Această măsură de predarea cotelor este o măsură chibzuită, pentru ca toți oamenii să aibă cele necesare traiului. Acumularea egoistă de bunuri este contrarie învățăturii Domnului Isus. Să dăm și noi pentru ca toți să se bucure de viața aceasta, luînd aminte la povața ce Cuvîntul lui Dumnezeu ne-o dă: „Dați tuturor ce sînteți datori să dați”. Rom. 13,7.

IANCU GHEORGHE

Însămînțările de toamnă

Odată cu strîngerea recoltelor de pe cîmp, a semănăturilor făcute în primăvară, pe măsură ce ogorul se liberează, grija plugarului este ca să-și pregătească pămîntul ce-l are de lucrat, în vederea semănăturilor de toamnă.

Iubiți frați, interesați-vă din vreme la sfaturile populare de cari aparțineți și vedeți cari sînt planurile de însămînțări pentru toamna aceasta, și printr-o pricepută lucrare a ogorului ce-l aveți — fie el din gospodăria agricolă din care faceți parte, fie din cea individuală — faceți ca el să fie în așa chip arat și însămînțat încît să poată aduce recolta cea mai îmbelșugată, la vremea rodirii lui.

Nu lăsați ca zilele să se scurgă, ci la timpul potrivit porniți cu plugul în brazdă și arăți temnic, ca apoi cînd va fi să aruncați ploaja aurie a semînțelor în pămînt, acestea să-și găsească un loc prielnic dezvoltării lor, un culcuș bun pentru lunile de iarnă peste cari vor avea să treacă.

„Dimineața, seamănă-ți sămînța, și pînă seara nu lăsa mîna să-ți se odihnească”, (Ecl. 11,6) îndeamnă Cuvîntul lui Dumnezeu pe fiecare plugar credincios, arătîndu-i că în sirguinta, în neoboseala depusă în munca semănăturii își va găsi el binecuvîntarea în viață și răsplătirea cea frumoasă a rodirii.

„Dimineața, seamănă-ți sămînța”, este cuvîntul care ne atrage atenția asupra faptului de seamă și anume ca să nu dăm uitării ogorul nostru. Fiecare plugar își știe datoria și-și dă seama că înainte de a arunca aleasa

lui sămînță în ogor, acesta trebuie lucrat în chipul cel mai desăvîrșit, după metodele agrotehnice cele mai înaintate. În felul acesta recolta va fi bogată, secerișul îmbelșugat. Ingrășarea, aratul și semănatul ogorului trebuie făcute cu urmarea la timp și cu rivnă a sfaturilor înțelepte ce agronomii sfaturilor populare sînt gața să ni le dea. Și atunci ne putem aștepta ca Dumnezeu să binecuvînteze străduințele noastre prin dloi la vreme și ocrotirea Sa asupra holdelor.

Pe lîngă toate acestea țîn să mai amintesc, că este o datorie patriotică pentru fiecare țaran muncitor, și deci și pentru plugarii credincioși Adventiști de Ziua Șaptea, să îndeplinească planul de însămînțare la termenele fixate de Ministerul Agriculturii și să aplice măsurile agrotehnice stabilite, în felul acesta contribuind la întărirea și înflorirea patriei noastre. Lucrînd astfel cu devotament, vom asigura „piinea cea de toate zilele” nouă, familiilor noastre și tuturor cetățenilor muncitori ai patriei noastre.

Iubiți frați, căutați cu ajutorul lui Dumnezeu, ca la fel ca și în anii trecuți să vă împliniți cu multă bucurie și din toată inima lucrările agricole de toamnă, bine știind că la seceriș, datorită rivnei depuse, vom fi folosiți și noi. Mai departe vreau să amintesc că prin rivna aceasta, noi împlinim și voința lui Dumnezeu, Creatorul nostru, care a spus: „Cît va fi pămîntul, nu va înceta semănatul și seceratul, frigul și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea”. Genesa 8, 22.

IOAN BAUER

Studii biblice

NAȘTEREA ȘI PRIMA PARTE A VIEȚII DOMNULUI ISUS HRISTOS

1. In care făgăduință a fost descoperit de prima dată un Mântuitor? Gen. 3,14.15.
2. Cine era Cel făgăduit? Gal. 3,16.
3. Ce au cîntat îngerii la nașterea Lui? Luca 2,13.14.
4. Cum a căutat Irod să distrugă pruncul nou născut? Mat. 2,16.
5. Ce se spune despre copilăria și prima parte a vieții lui Isus? Luca 2,40.51.
6. Cum pierdură părinții pe Isus la o sărbătoare religioasă? Vers. 41.45.
7. Ce făcu Isus cînd L-au găsit părinții? Vers. 46.
8. Ce impresie făceau întrebările și răspunsurile Lui? Vers. 47.
9. Cu ce cuvinte se încheie raportul despre tinerețea lui Isus? Vers. 52.

Copilăria și tinerețea lui Isus ne stă ca pildă. Ea se deosebea prin respect și iubire față de mama Sa. El era ascultător de părinții Săi, și bun față de toți. El ura păcatul, și față de orice ispită era surd. El căuta să înțeleagă rostul lucrurilor, și așa creștea în cunoștință și înțelepciune. Era plin de împreună simțire, milos, și gata să ajute pe cei năpăstuiți, triști și suferinzi. Privind la El vom fi și noi schimbați după chipul Său.

VIAȚA FĂRĂ DE PĂCAT A DOMNULUI ISUS HRISTOS

1. Ce mărturie se dă cu privire la viața lui Isus pe pămînt? 1. Pet. 2,22.
2. Ce spune Scriptura despre oricare altă ființă omească? Rom. 3,23.
3. Ce întrebare pune Isus vrăjmașilor Lui? Ioan 8,46.
4. In ce măsură a fost ispitit Isus? Ebr. 4,15.
5. Ca om, de ce fel de natură S-a făcut părtăș Isus? Ebr. 2,14.
6. Cît de deplin S-a făcut părtăș Isus de natura noastră? Vers. 17.

Ca om Hristos a moștenit întocmai ceea ce moștenește oricare fiu al lui Adam: o natură păcătoasă. In ce privește partea divină, chiar de la zămislirea Lui, El a fost născut din Duhul. Și aceasta s-a făcut spre binele omului și spre a arăta calea mîntuirii din păcat prin nașterea din Duhul. Ioan 3,3-7.

7. In ce a osîndit Dumnezeu, în Hristos, păcatul, și a cîștigat biruințe spre binele nostru asupra ispitei și păcatului? Rom. 8,3.

In Hristos, Dumnezeu a arătat că e cu putință, ca prin harul și puterea Sa, să ne împotrivim ispitei, să biruim păcatul și să trăim o viață fără de păcat în natura de carne păcătoasă.

8. Prin puterea Cui a trăit Isus o viață desăvîrșită? Ioan 5,30; Ioan 14,10.

La fel și noi putem trăi o viață sfîntă.

9. Ce ființă neogostă avea totdeauna Isus în fața Sa? Ioan 6, 38.

DOMNUL ISUS HRISTOS CA MODEL DE VIAȚĂ PENTRU CREDINCIOȘI

1. Pe urmele cui urmează să calce credinciosul? 1. Pet. 2,21.
2. Cum trebuie să umble credinciosul? 1. Ioan 2,6.
3. Ce gînd să avem în noi? Filip. 2,5.

Gîndul lui Isus Hristos se caracteriza prin smerenie (Filip. 2,6-8); legătură deplină cu Dumnezeu (Ioan 5,19.30); hotărîre de a face voia Tatălui Său (Ioan 5,30; 6,38); grijă față de alții (Fapt. 10,38); și bunăvoința de a jertfi și a suferi, și chiar de a muri pentru binele altora (2. Cor. 8,9; Rom. 5,6-8; 1. Pet. 2,24).

4. Ce pildă ne-a dat prin botezul Său? Mat. 3,13-15.
5. Ce exemplu ne dă în ce privește viața de rugăciune? Luca 6,12; 9,28.
6. Cărui fel de lucrare S-a devotat El? Fapte 10,38.
7. Pentru cine și de ce a părăsit El bogățiile Cerului? 2. Cor. 8,9.
8. Cînd era batjocorit și chinuit cum Se purta El? 1. Pet. 2,23.
9. Ce spune Cuvîntul Scripturii despre El? Ebr. 1,9.

DOMNUL ISUS HRISTOS CA PRIETEN

1. Ce s-a deschis credincioșilor prin Isus? Zah. 13,1.
2. Cine a purtat păcatele noastre și e gata a ne ajuta? Isa. 63,1.u.p.
3. In ce scop a venit Isus în lume? Luca 19,10.
4. Ce este în stare Isus să facă? Ebr. 2, 18.
5. Cît de desăvîrșit este El ca Mîntuitor de păcate? Ebr. 7,25.
6. In ce ne poate El ajuta? Iuda 24,25.
7. Cum numește El pe aceia care-L primesc? Ioan 15,15.
8. Ce fel de prieten este El? Prov. 18,24.
9. După ce se cunoaște un adevărat prieten? Prov. 17,7.

FĂGĂDUINȚA DOMNULUI ISUS HRISTOS CU PRIVIRE LA DUHUL SFINT

1. Ce făgăduință a făcut Isus ucenicilor Săi înainte de răstignire? Ioan 14,16.
2. Cine este Mîngîietorul și ce avea El să facă? Vers. 26.
3. Cît de strînsă e legătura Lui cu credincioșii? Vers. 17.
4. Ce avea să facă Mîngîietorul la venirea Lui? Ioan 16,8.
5. Despre cine avea El să mărturisească? Ioan 15,26.
6. Ce urma să mai facă El? Ioan 16,13.
7. Cu a cui putere era predicată Evanghelia? 1. Pet. 1,12.
8. Ce sint înștiințați credincioșii să nu facă? Ef. 4,30.
9. Ce se ruga David? Ps. 51,11.
10. Cît de binevoitor este Dumnezeu să ne dea Duhul Sfînt? Luca 11,13.

FĂGĂDUINȚA REVENIRII DOMNULUI ISUS HRISTOS

1. Ce făgăduință a făcut Isus cu privire la revenirea Lui? Ioan 14,1-3.
2. La înălțarea Lui ce făgăduință s-a dat? Fapt. 1, 10-11.
3. Ce încredere avea Iov despre venirea lui Isus? Iov. 19,25.27.
4. Cum exprima Pavel nădejdea sa? Filip. 3,20; Titu. 2,13.
5. Cînd vor fi credincioșii ca Isus? 1. Ioan 3,2.
6. Ce influență are această nădejde asupra lor? 1. Ioan 3,3.
7. Cui spune Pavel că-i este păstrată o răsplată? 2. Tim. 4,6-8.
8. A fost descoperit timpul precis al revenirii lui Isus? Mat. 24,36.
9. Care este deci datorica credinciosului? Vers. 42.
10. Ce trebuie să exercităm în vederea revenirii Lui? Iac. 5,7.8; 2. Pet. 3,14.

Intreprinderea Poligrafică Nr. 2
București - Str. Brezoianu 23-25